

FRAGMENTUM - LÁNC

KÜLTÉRI MŰALKOTÁS A SOTE ÚJ OKTATÁSI ÉS KUTATÁSI KÖZPONTJÁNAK FŐBEJÁRATA ELÉ KKIP-0005-1B/2009

MŰLEÍRÁS - A MODELL KÉPEI

Műleírás

1. Alapkonceptió

Rozsdamentes acéllemezből kivágott, harmonikaszerűen hajtogatott négy alak alkotja a kompozíciót. A mű mérete, környezetbe illesztése igazodik az épületbe járó egyetemisták, oktatók, illetve a téren időző emberek átlagos testmagasságához, messziről tekintve az alakok szerves részévé válnak az itteni sokadalomnak. Az alakok mindegyikén megjelenik a 4 legfontosabb emberi szerv - agy, szív, tüdő, vese - egyikének kontúrja, melyet az acéllemez áttörésével alakít ki a formázáshoz alkalmazott magasnyomású vízszugár.

A koncepció kidolgozásánál fontosnak tartottam, hogy ebbe a modern, építészetileg átgondolt, kertészeti szöveg megkomponált külső térbe egy játékos, vidám, felszabadító, légies térkompozíció kerüljön. Az összehajtogatott papírlapból kivágott, majd széthúzott emberke-lánc készítésének gyermekkori emléke, és a rozsdamentes acéllemezzel - korábbi munkáim során - szerzett tapasztalatom kombinációja egyszerre testesíti meg a diákok életritmusát, az épülethez méltó modern formát, az orvoslás alanyát és az egészségügy steril tisztaságát.

A létfontosságú szervek megjelenítése az alakokban mégis organikusá, élővé teszi az acél merevségét. Azáltal, hogy mindegyik alak rendelkezik belső szövetekkel, a papírvékony, oldalról szinte észrevehetetlen lemezek elkezdnek gondolkodni, szeretni, lélegezni, táplálkozni. Egy orvosi egyetem mellett ezek az emberalakok szinte segítik a munkát, a felkészülést, ha nem is, mint anatómiai bábuk - bár szerveik méretarányosak -, hanem mint az egészségügyi segítségre, az orvosi tudomány fejlődésére folyamatosan igényt tartó társadalom tagjainak állandóan jelen lévő képviselői.

2. A műtárgy anyaga - anyagválasztás

Az alkotás anyaga 20 mm vastag rozsdamentes acéllemez. Az acélra színe, szépsége és vitathatatlan időtállósága miatt esett a választásom. Ez az anyag ellenáll egyrészt a természeti hatásoknak, nem korrodál, nem deformálódik, másrészt a "mesterséges" behatásoknak, így vandál biztosnak tekinthető. A rozsdamentes acéllemez felületéről lemoshatók vagy homokszóróval eltüntethetők a festékfoltok. A lemez vastagsága, és a négy alak cikk-cakk vonalú elrendezése megakadályozza az alakok elhajlását, azaz statikai stabilitást is biztosít. Az anyagválasztásnál szempont volt az építészeti környezet is, a fémszerkezetű üvegfelületekkel gazdagon tagolt, szinte csillogó, nagyvonalúan komponált mögöttes építészeti térfal.

Tekintettel a tér természetes és a már kiépített mesterséges fényviszonyaira, a rozsdamentes felületnek üveggyöngyös szemcseszórással egy kis selymességet, felületi játékot adok. Az így kialakított felület sem további kezelést, sem karbantartást nem igényel, szükség esetén - ha az idő által okozott patina zavaró lenne -, újbóli üvegcsiszolás szórással alacsony költséggel felújítható.

Az alkotás külön megvilágítást tulajdonképpen nem igényelne. Este a jelenleg kialakított közvilágításnál is kellő hangsúlyt kapnak az alakok. Cél, hogy valamennyi fényviszony mellett visszkapjuk a felület selymességét. Különleges alkalmazásra díszvilágításként azonban a kompozíció hatását esti sötétben a három nyitott „V” alak szögfelezőjében elhelyezett, burkolatba süllyesztett fényforrás tovább gazdagíthatja.

3. Telepítés

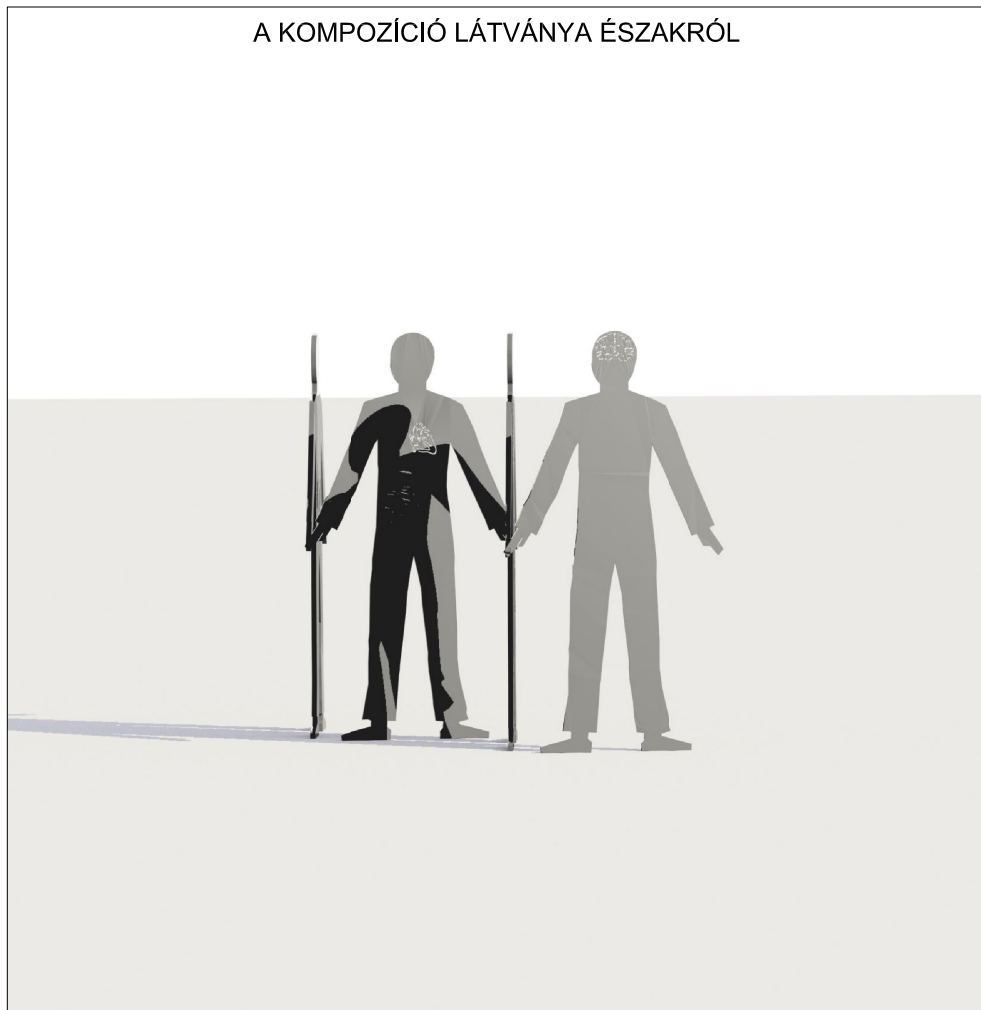
A térbeli kompozícióval, s a műtárgy pozícionálásával célt volt a kialakult tér funkcionális tartalmának a gazdagítása.

A négy egymás kezét fogó alak látványát tekintve a "földön" áll. A szobrot úgy helyeztem el, hogy az épületbe érkezők, és az épülettől távozók minél jobban befogadhatják a négy alakot. A szobor emberek és az élő emberek együtt alkotják a tér közönségét. Lehetőséget biztosítok, hogy az alakok megközelíthetők legyenek, az emberek melléjük állhassanak, vagy akár folytathassák is a játékos sort.

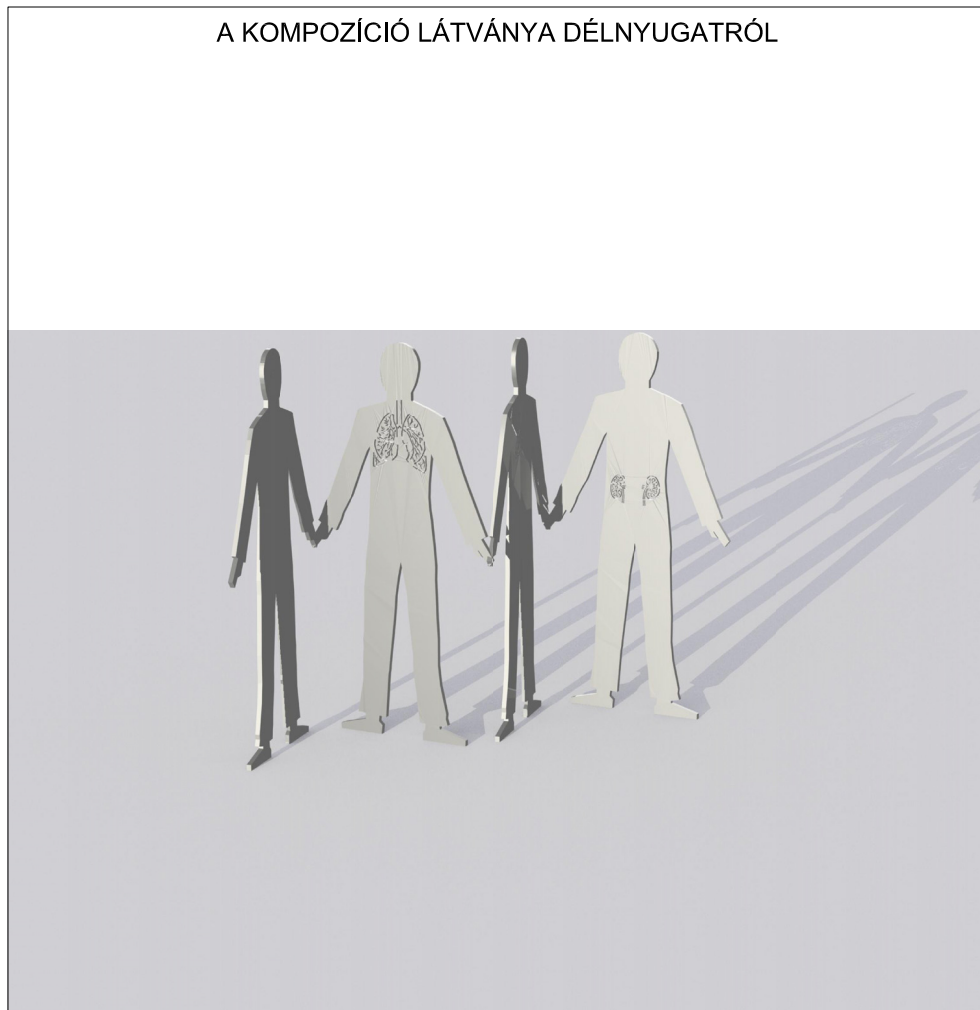
A mű a fenti célok érdekében nem kapott talapzatot, a statikai rögzítést a burkolat alá rejtett merevítő és teherelosztó szerkezet biztosítja. A szobrok kiemelése a tartószerkezetből igazodik a térburkolat rétegvastagságához, így a térburkolat visszahelyezését követően úgy tűnik, mintha a földön állnának.

A szobor alapszerkezete: 180mm-es acél „I” tartókból képzett, közvetlenül a mélygarázs földemlémezére helyezett, cca. 70x240cm külső méretű, keresztmerezített súlyelosztó és lehorgonyzó keret, mely Hilti vagy Fischer dübelekkel kerül rögzítésre a meglévő vb lemezhez. A szerkezet magassága 18 cm, mely elfér a lejtést adó rétegben, s fölötte a burkolati rétegre a jelenleg kiépített szintekkel visszaállíthatók. Az acélkerethez hegesztett kiemelő acéltüskékhez lesz a műalkotás rögzítve ugyancsak hegesztéssel. A kiemelő tüskék biztosítják, hogy a szobor a térburkolat szintjével azonos szintre kerüljön. A rögzítő alapszerkezet és a térbeli kompozíció együttes súlya nem haladja meg a megadott határértékeket, ugyanis az „I” tartókból képzett alapszerkezet a dübelekkel, kiemelő tüskékkel együtt nem éri el a 200 kg-ot, a műalkotás súlya legfeljebb 800kg. Így a tér alatti garázs földemlékezete nem igényel megerősítést.

A KOMPOZÍCIÓ LÁTVÁNYA ÉSZAKRÓL

A KOMPOZÍCIÓ LÁTVÁNYA DÉLNYUGATRÓL

SOMOGYI EMESE